

Långkok om mat och kärlek

Historien i föreställningen är denna: tre körtjejer anländer till ett gammalt hus på landet för att fixa en fest för hela kören, men de har glömt att få med många av råvarorna till den trendiga meny de hade tänkt sig servera. Som tur är finns det mängder av konserver från 1950-talet.

Det stormar, elförsörjningen är instabil och resten av kören låter meddela att den inte kommer fram då vägarna är spärade av kullvälta träd. De tre tjejerna börjar nu fundera över mat och de komplicerade kärleksrelationerna i sina moderna liv.

I huset spökar tidigare invånare som var insyltade i en olycklig kärlekshistoria som slutade med mannens självmord. Till slut hittar de tre körtjejer i ett gammalt konserveringsglas skilsmässobrevet som hustrun skrev till sin man innan han tog sitt liv med slaktpistolen.

Låter det rörigt? Det är det också. Vad är det egentligen Gunilla Bergerham vill undersöka med texten? Det blir man inte klok på. Det talas väldigt mycket om gammaldags mat kontra modern mat, men varför det görs det blir aldrig klart. Är gammaldags mat bättre? Eller sämre? Är långkok bättre än pizza? Det får vi inte veta.

Men vi får veta att konserver är bra och att de lätt håller i 50 år

Teater

Konserv av Gunilla Bergerham
Scen: Folkets Hus, Ramnäs. Teater Ettettett i samarbete med Riksteatern
Regi: Johan Schildt
Scenografi: Lovisa Johansson
Musik: Malin Hülphers, Jan Levander
Medverkande: Eva Bäckman, Mia Nilsson, Gunilla Bergerham, Malin Hülphers, Jan Levander, Rolf Landberg (ersätter ibland Anders Åstrand)

och därför är det nästan revolutionärt att satsa på konserver. I alla fall är det bra att ha gott om konserver när vårt högteknologiska samhälle drabbas av stormar och elavbrott.

Det finns två tidsplaner i pjäsen och de skildras genom de olika sätten att tillreda mat på: gammaldags och modern kokkonst. Men det kan ju i och för sig inte komma som en överraskning för någon. Inte för mig i alla fall.

Men samtidigt finns det inbakat en olycklig kärlekshistoria från det förflutna som helt tar över pjäsen i andra akten och vad den har med mat att göra förstår jag inte. Kanske Gunilla Bergerham ser ett sorts samband mellan mat och kärlek men i så fall visas det inte.

Föreställningen är mycket ojämn både i text och i spel. Man blandar till exempel glatt parodi

Matmödor. Om konserver och långkok och kärleksrelationer handlar Teater Ettettetts föreställning *Konserv*. Men vad den egentligen vill säga blir inte tydligt.

Foto: Martin Skoog

och seriös dramatisk spelstil och det funkar inte. Regissören Johan Schildt har inte haft förmågan att skapa en helhet av texten – vilket kanske inte heller är möjligt.

Skådespelarna använder mik-

rofoner hela vägen och det funkar mycket dåligt när musikerna börja spela. Man hör inte mycket av det som sjungs. Det är illa då flera av sångerna innehåller information som man behöver för att begripa föreställningen.

Musiken är föreställningens

starka kort. Den är både medryckande och originell och täcker över många av textens innehållsmässiga och dramaturgiska tillkortakommanden.

Jesper Lange